

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπὴν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Ἐμποροδικεῖα

Συνεχίζοντες τὰς σκέψεις δι' ὧν ἄλλοτε ὁ ἐν-
ταῦθα Δικηγορικὸς Σύλλογος ἀπέκρουσε τὴν κα-
τάργησιν τῶν εἰδικῶν ἔμποροδικεῶν, ἐπιφέρομεν
καὶ σήμερον τὰς ἐπομένους περὶ τοῦ ἀντικειμένου
τούτου παρατηρήσεις.

Ἡ πείρα μᾶς δεικνύει, ὅτι τὸ ἔμποριον σή-
μερον ὄχι μόνον διέπει τὰ συμφέροντα τῶν με-
τερχομένων αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν πολιτικὴν
τῶν ἐθνῶν. Ἀπόδειξις ἡ Ἀγγλία ἥτις ὡς ἀρχὴν
καὶ κρηπίδα μὲν ἔχει τὰ ἔμπορικά συμφέροντα,
ὡς σκοπὸν δὲ τὴν προαγωγὴν αὐτῶν. Ἐπίσης καὶ
τ' ἄλλα τῆς Εὐρώπης ἔθνη ἐπὶ τῇ θάσει τούτου
κανονίζουσι καὶ τὰς ἰδέας τῶν. Ἡ δὲ νεωτέρα ἐ-
ποχὴ κατὰ τοῦτο διαφέρει τῆς ἀρχαίας, καθότι
ἐν ταύτῃ μὲν τὸ ἔμποριον θεωρεῖτο ὡς ἔργον θά-
ναυον καὶ ἀρμόζον μάλιστ' εἰς ἀνθρώπους διανοη-
τικῶς μὴ ἀνεπτυγμένους, διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐξοχώ-
τεροι νόες τῆς κοινωνίας ἐκείνης ἀπηξίουον νὰ κα-
ταγίνωνται εἰς τοῦτο. Ἐν τῇ νεωτέρᾳ ὁμῶς ἐποχῇ
τὸ ἔμποριον ὄχι μόνον προήχθη εἰς εὐγενῆ περιω-
πήν, ἀλλ' ἐπειδὴ μεγάλην ἑνασκει ἐπιρροὴν καὶ
ἐπὶ τοῦ πολιτισμοῦ, οἱ λαοὶ ἐπροθυμοποιήθησαν
νὰ χορηγήσωσιν εἰς αὐτὸ πολλὰ προνόμια ἐξασφα-
λίζοντα τὴν θέσιν του καὶ τὰ συμφέροντά του.
Ἡμεῖς ἰδίως τοσοῦτον μᾶλλον ὀφείλομεν νὰ πράτ-
τωμεν τοῦτο, ἀντὶ νὰ τὸ περιστέλλωμεν, καθόσον
ἡ ἱστορία τοῦ ἔμπορίου στενωῶς συνδέεται μετὰ
τῆς ἱστορίας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, καὶ εἰς αὐτὸ
ὀφείλεται πᾶσα παρ' ἡμῖν ὕλική πρόοδος, ἥτις σή-
μερον εἶναι ἡ χορηγοῦσα τὰ μέσα τῆς ἠθικῆς καὶ
διανοητικῆς ἀναπτύξεως, καὶ συντρέχει τὰ μέγι-
στα ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς εὐδαιμονίας καὶ εὐημε-
ρίας. Ἐπειδὴ τῆς θέσεως δὲ τῆς χώρας ἡμῶν καὶ
τῶν πολλῶν μετὰ τοῦ ἔμπορικοῦ κόσμου σχέσεών
της τὸ ἔμποριον πρέπει νὰ θεωρηθῇ, ὡς ἡ ψυχὴ
τοῦ ἡμετέρου ἔθνους. Ἄν δὲ τοῦτο οὕτως ἔχη,
δικαιοῦνται νὰ συνηγορῇ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως
τοῦ προνομίου ὅπερ ἀνέκαθεν ἡ πολιτεία τοῦ ἔχο-
ρήγησε, τοῦ νὰ δικάζῃ αὐτὸ ἑαυτὸ.

Οἱ λόγοι δι' οὓς προτείνεται ἡ κατάργησις τῶν
ἔμποροδικεῶν εἰσὶν οἱ ἐπόμενοι:

1) Πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ λυθῇ νομοθετικῶς ἡ
παρουσιάζομένη δυσγένεια εἰς τὴν συγκρότησιν
τῶν ἐν Σύρῳ καὶ Ναυπλίῳ ἔμποροδικῶν διὰ τὸν
μὴ ἔγκαιρον καταρτισμὸν τοῦ καταλογου ὑπὸ τῶν
ἀρμοδίων.

2) Ὁ ἔμπορος δὲν ἔχει τὰς ἀναγκαίας νομικὰς
γνώσεις πρὸς τὴν λύσιν τῶν νομικῶν ζητημάτων.

3) Τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἔμπο-
ροδικῶν δικάζουσιν οἱ ἑρέται νομικοὶ ὄντες.

4) Ἐκλείπουσι, διὰ τῆς καταργήσεως, αἱ δυσ-
χέρειαι αἱ προερχόμεναι ἐκ τῆς λύσεως τῶν περὶ
ἀρμοδιότητος ζητημάτων.

Ὡς πρὸς τὸν πρῶτον λόγον. Φρονοῦμεν ὅτι κυ-
ρίως οὗτος ἀποτελεῖ τὸ ἱστορικὸν μᾶλλον τῆς κα-
ταργήσεως, οὔτε ἦτο δυνατόν ὑπουργεῖον νὰ προβῇ
εἰς τὸ γενικὸν μέτρον τῆς καταργήσεως διὰ μίαν
παράλειψιν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν. Τοσοῦτον μάλ-
λον καθόσον ἡ δυσγένεια αὕτη ἔδύνατο νὰ ἐκ-

λείψῃ διὰ τῆς ἐπὶ ἐν ἔτι ἔτος παρατάσεως τῆς
ἐντολῆς τῶν μέχρι τοῦδε ἔμποροδικῶν, δυνάμει
νομοθετήματος.

Ὡς πρὸς τὸν δεύτερον. Ὁ δεύτερος οὗτος λόγος
ἠδύνατο νὰ ἔχη σοβαρότητα ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου ὁ
πρόεδρος εἶναι καὶ αὐτὸς ἔμπορος. Ἄλλ' εὐτυχῶς
ὁ ἡμέτερος νομοθέτης παρεδέχθη τὸ ἄριστον τῶν
συστημάτων, τὸ μικτὸν λεγόμενον, καὶ ὑπὲρ τοῦ
ὁποῦ πολλοὶ συνηγοροῦσι καὶ σήμερον ἐν Γαλλίᾳ.

Ἐτεῖ 1865 ἐγένετο πρόστασις ἐν τῇ Γαλλικῇ
βουλῇ περὶ προσθήκης ἐνός εἰσαγγελέως νομικοῦ.
Ὁ Ἰούλιος Φάβρος ἀπήντησε δι' ὀλίγων, καὶ ἐκ-
τοτε οὔτε λόγος ἐγένετο πλέον.

Παρ' ἡμῖν ὁ ἔμπορος φέρει τὴν πείραν καὶ τὰς
εἰδικὰς γνώσεις τοῦ ἔμπορίου, ὁ Πρόεδρος τὴν
γνώσιν τῶν νόμων.

Παρ' ἡμῖν ὁ ἔμπορος φέρει τὴν πείραν καὶ τὰς
εἰδικὰς γνώσεις τοῦ ἔμπορίου, ὁ Πρόεδρος τὴν
γνώσιν τῶν νόμων.

Ὁ ἔμπορος εἶναι καὶ πρέπει νὰ ᾖ δικαστὴς
ἐπιεικέας (Juge d'equité) ὀδηγούμενος ἐκ τῶν
ἀναγκῶν καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔμπορίου, ἢ
τουλάχιστον, ὅπου ὁ νόμος σιωπᾷ, ἐκεῖ θέλει φρον-
τίζει νὰ ἐφαρμόζῃ τοὺς κανόνας τῆς ἐπιεικείας,
τῆς καλῆς πίστεως, καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔμ-
πορίου, ἄτινα εἰσὶ καὶ ἰδικά του.

Ἐκ τῆς συνενώσεως δὲ ταύτης τῆς πείρας, τῆς
εἰδικότητος, τῆς πρακτικῆς, μετὰ τῆς γνώσεως
τῶν νόμων, ἐκπηγάζουσιν ἀποφάσεις συνάδουσαι
πρὸς τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἀληθὲς συμφέρον τῆς ἔμ-
πορικῆς κοινωνίας.

Ὡς πρὸς τὸν τρίτον. Καὶ οὗτος δὲν εἶναι βλά-
μος. Εἴπομεν καὶ ἀνωτέρω ὅτι ἡ στατιστικὴ ἀπο-
δεικνύει ὅτι ὀλιγίσαι ἀποφάσεις ἔμποροδικῶν ἐκ-
καλοῦνται, ὅπερ σημαίνει ὅτι ἡ πρωτοβάθμια ἐμ-
πορικὴ δικαιοσύνη ἱκανοποιεῖ κατὰ τὸ πλεῖστον
τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔμπορίου. Δεύτερον ἡ ἔπρεπε νὰ
καταργηθῇ ὁ δεύτερος βαθμὸς τῆς δικαιοδοσίας,
ὅπερ δὲν ἦτο δυνατόν, ἢ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὰ ἑ-
ρετεῖα συγκροτούμενα ἀπὸ νομικοὺς ἢ ἐξέσεις
τῆς ἐφέσεως. Διότι δὲν ἦτο δυνατόν ἔμποροι νὰ
δικάζωσι κατ' ἑρῆσιν, ἀφοῦ καὶ αὐτοὶ θὰ ἐξελέ-
γοντο ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ὡς καὶ οἱ ἔμπορο-
δίκαι.

Τρίτον, τὸ ἑρετεῖον παρέχει ὅλας ἐκεῖνας τὰς
ἐγγυήσεις τῆς πείρας, τῆς εἰδικότητος καὶ τῆς
γνώσεως τῶν νόμων, ἥτις ἀπαιτεῖται πρὸς κα-
τανόησιν τῶν ἔμπορ. διενέξεων, καθόσον ἀποστελεῖ-
ται συνήθως ἀπὸ πρῶτον Προέδρους, διευθύνοντας
ἔμποροδικεῖα ἀπὸ δικαστὰς ἀρχαίους καὶ πεπει-
ραμένους.

Ὡς πρὸς τὸν τέταρτον. Ἡ ἑνστάσις τῆς ἀναρ-
μοδιότητος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκλείψῃ, καὶ
ἀπόδειξις τούτου, ὅτι οὔτε ὁ νόμος τῆς 2 Μαΐου
1835 περὶ ἀρμοδιότητος τῶν ἔμποροδικεῶν κα-
ταργεῖται, καὶ αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον ἐν ἀρθρῷ 4
τὴν διατηρεῖ. Ἐκτὸς τούτου, ἡ τμημα ἰδιαίτερον
ἔμπορικὸν θὰ συγκροτηθῇ καὶ τότε ἀπαιτεῖται
προσθήκη νέων πρωτοδικῶν, ἐπιβαρυνομένου, ἀνευ
ἀνάγκης, τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ, ὡς λέγει τὸ
νομοσχέδιον, θὰ τηρητᾷ ἰδιαίτερον πινάκιον. Ἄλλ'
ἐν ἀμφοτέροις ταῖς περιπτώσεσιν ἡ ἑνστάσις τῆς

ἀναρμοδιότητος θὰ προτείνηται ὑπὸ τὸν ἐξῆς
τύπον: Κακῶς εἰσῆχθη ἡ ἀγωγή εἰς τὸ ἔμπορ.
τμημα., ἢ κακῶς ἐνεγράφη εἰς τὸ πινάκιον τῶν
ἔμπορ. ὑποθέσεων, καθόσον ἡ φύσις τῆς ὑποθέσεως
εἶναι πολιτικὴ. Καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ
ἄλλως, καθόσον οἱ διάδικοι ἔχουσι μέγα συμ-
φέρον ἐκ τῆς διακρίσεως τῆς ἐμπορικότητος ἢ μὴ
τῆς διαφορᾶς τῶν. Εἶναι δὲ τὸ ἐξῆς: 1ον ταχύτης
ἐκδικήσεως τῶν ἐμπορικῶν. 2ον διαφορὰ τῶν
ἀποδεικτικῶν μέσων. 3ον διαφορὰ τοῦ ποσοῦ, ὡς
πρὸς τὸ ἐκκλητὸν ἢ ἀνεκκλητὸν. 4ον προσωπικὴ
κράτησις. 5ον προσωρινὴ ἐκτέλεσις. 6ον παραγραφή.
Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου, ἄρα μόνη ἡ ἑνστάσις τῆς
ἀναρμοδιότητος ἀξίζει τὴν τιμὴν νὰ συνεπαγά-
γηται τὴν κατάργησιν τοῦ δικαστηρίου.

Συνεπεία τῶν ἀνωτέρω, συμφώνως πρὸς τὴν ἱ-
στορίαν τοῦ θεσμοῦ τῶν ἔμποροδικῶν, τὴν ὁμόφω-
νον γνώμην τῶν συγγραφέων, καὶ τὰ διδάγματα
τῆς πείρας, φρονοῦμεν ὅτι τὰ ἔμποροδικεῖα δὲν
πρέπει νὰ καταργηθῶσι.

Δὲν φρονοῦμεν ὁμῶς καὶ ὅτι ἡ ἔμπορικὴ ἡμῶν δι-
καιοδοσία, τὸ γε νῦν ἔχον, δὲν εἶναι μηδεμίαν φρον-
τιδὸς ἐπιδεής. Ἀπεναντίας νομίζομεν ὅτι ὀφείλει ἡ
κυβέρνησις νὰ εἰσαγάγῃ ὡς τάχιστα εἰς τὴν ἐπι-
ψήφισιν τῆς βουλῆς πολλὰ, ὀφείλει διὰ καταλλή-
λου νόμου νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἔμ-
πορικῶν δικαστηρίων καὶ ἐφ' ὅλων τῶν παρεπι-
πτόντων ζητημάτων, διότι ἡ παραπομπή τιμῶν
ἐξ αὐτῶν εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια ἐπάγεται
βραδύτητα ματαιοῦσας τὸν θεμελιώδη σκοπὸν
τῆς ἔμπορικῆς διαδικασίας, τὴν ταχύτητα. Καλὸν
δ' ἐπίσης εἶναι καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν ἔμπορο-
δικεῶν νὰ ἐμφορῶνται ὀλιγώτερον ἐκ τοῦ πνεύ-
ματος τῆς κοινῆς δικαιοδοσίας, καὶ ν' ἀποβλέπωσι
κυρίως εἰς τὸν οὐσιώδη σκοπὸν τῆς εἰδικῆς δικαιο-
δοσίας, παρέχοντες σύντονον καὶ ἀπλὴν προστα-
σίαν εἰς τὴν καλὴν πίστιν τῶν ἐμπόρουμένων,
πεπεισμένοι ὅτι ἐκπληροῦσιν ὡς ἄριστα οὕτω τὸ
ἴδιον ἑαυτῶν καθήκον, καὶ ὅτι παρέχουσι τῇ κοι-
νωνίᾳ ὑπηρεσίαν ἀληθῶς σπουδαίαν καὶ βαρῦτιμον.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν προκήρυξιν τῆς
ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς ἔκθεσεως ὑπετροπείας ἥτις
ἀφ' ἑαυτῆς ἐμπεῖε περὶ τῆς ὑψίστης σημασίας τοῦ
ἐπιχειρουμένου ἔργου, προτρέπομεν δὲ τοὺς ἡμε-
τέρους συμπολίτας, τοὺς κατέχοντας ἱστορικὰ κει-
μήλια, νὰ μὴ δηνήσωσιν εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν,
διότι ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐκθέσεως ἐνδιαφέρει πάντας
καὶ τὴν νεωτέραν ἔθνικὴν ἡμῶν ἱστορίαν.

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΑΓΩΝΟΣ
Γνησομένη τὴν 25 Μαρτίου 1884 ὑπὸ τὴν προτροπὴν
Τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Βασιλοπάιδος
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
Δε ἀδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου.
Ἐάν τὸ τιμᾶν τῶν πατέρων τὴν μνήμην ἐπιβάλ-
λεται ὡς εὐγενὲς καθήκον εἰς τὰ ἄτομα καὶ εἰς
τοὺς λαοὺς, ἱερώτατον καὶ ἀπαραίτητον καθί-
σται.

παται καθήκον τούτο όταν οι πατέρες εγένοντο διά των έργων των άξιοι Ολυμπισμού και λατρείας. Ολίγιστα έθνη ήτύχησαν να λάθωσιν όπως ήμεις προγόνους: ολίγιστων το παρελθόν περιβάλλει τοιαύτη άθανάτος αύγλη: ολίγιστα εκληρονόμηθη τοιαύτην πολύτιμον παρακαταθήκην άφθάρτου δόξης.

Η άναγέννησις του ήμετέρου έθνους έπετεύθη δι' άγώνων ύπερφωών, ών το κλέος διεσάλπισθη μέχρι περάτων της οικουμένης. Έξεστηκότες οι λαοί έθεώοντο την ήρωϊκήν πάλην και έδιδάσκοντο διά των μεγαλουργημάτων των πατέρων ήμών τί δύναται να κατορθώση έ έθνουσιασμός, ή έθελοθυσία, ή άγίσις προς την πατρίδα έρωσ.

Τά άνδραγαθήματα εκείνα έκαρποφόρησαν, σήμερον δέ γευόμεθα ήμεις των καρπών της Έλευθερίας. Άλλ' ό φόρος της εύγνωμοσύνης ό όφειλόμενος προς τους άειμνήστους εκείνους άνδρας δέν άπειρίσθη έτι ως έδει. Μνημεία περιφανή δέν ένηγέρθησαν, Ποικίλη δέν έξωγραφήθη και Πάνθεον δέν ώκοδομήθη όπως περικλείση μετά τιμής τα άπανταχού διεσπαρμένα όστα των προμάχων της πατρίδος. Και ζή μεν άληθώς άγήως και πάνσεπτος ή μνήμη αυτών, άλλ' όμως εις πάσαν πίστιν άπαραίτητα είνε τα σύμβολα της έξωτερικής λατρείας: τα δέ άπτά τεκμήρια των εύκλεών κατορθωμάτων ύπενθυμίζουσιν εύγλωττως εις τους μεταγενεστέρους το προς την πατρίδα καθήκον, κρατούνουσι το φρόνημα και επνέουσιν επαινετόν και σωτήριον προς μίμψιν ζήλον.

Έκ τοιούτων αισθημάτων όρμώμενα δύο της πρωτουόσης έγκριτα σωματεία, ο φιλολογικός Σύλλογος Παρνασσός και ή Ιστορική και Έθνολογική Έταιρία της Έλλάδος, έν ένι κοινώ πόθω συναντηθέντα, έσχον την πρωτοβουλίαν του πανηγυρισμού της 25 Μαρτίου, επετείου της Έθνικής Άνεξαρτησίας, δι' εκθέσεως άντικειμένων ιστορικών έχόντων σχέσιν προς τους ένδοξους άνδρας του 'Ιερού Άγώνος, και τάς πράξεις αυτών' την δέ περί τούτου διάσκεψιν και ενέργειαν άνέθηκαν εις δύο επιτροπάς εκάτέρωθεν επί τούτω εκλεχθείσας.

Αί επιτροπαι αύται έθεώρησαν πρέπον να θέσωσι το ύψηλόν και πλήρες έθνικής σημασίας τούτο έργον υπό την προστασίαν της Α. Β. Υ. του βασιλόπαυδος Κωσταντίνου, διαδόχου του Έλληνικού Θρόνου, ή δέ Α. Μ. ό βασιλεύς προθύμως άπέδεδετο την αίτησιν ταύτην. Άνεκαινώθη δέ ή περί της Έκθέσεως πρόθεσις και εις την Κυβέρνησιν, ήτις ύπέσχετο πάσαν αυτης την ύποστήριξιν παρέχουσα τα έν τοις δημοσίαις καταστήμασι διατηρούμενα κειμήλια και άλλα κατάλληλα διά την εκθεσιν άντικείμενα προς λαμπροτέραν όσον έστι διεξαγωγήν αυτης και πάσαν συνδρομήν προς φύλαξιν των εκτεθεισώνων ειδών. 'Επί πάσιν αι δύο επιτροπαι άνέθηκαν εις το προεδρείον και τρία έκ των μελών αυτών την εκτέλεσιν των αποφασισθέντων.

Υπό τοιούτους αίσιους αίωνούς θαρρούντως προβαίνουμεν επί το έργον και επικαλούμεθα την σύμπραξιν των άπανταχού Ελλήνων, παρακαλούντες πάντας τους κατοχους να δηλώσωσιν ή και να πέμψωσιν έν προαιώνντε μέχρι του τέλους άρξαμένου μηνός τα παρ' αυτοίς σωζόμενα αντικείμενα, ήτοι εικόνες και προτομάς επιφανών άγωνιστών, όπλα παντός είδους έχοντα ιστορικήν αξίαν, σημαίας, στολάς, αυτόγραφα, σφραγίδια επιπλα ιστορικά κοσμήματα και έξαρτήματα πλοίων μαχιμων, λάφυρα και παν ό, τι άρμόζει εις το πνεύμα και τον σκοπόν της Έκθέσεως.

Πάν μέτρον θα ληφθη και πάσα μέριμνα θα καταβληθη όπως τα πεμφθησόμενα αντικείμενα διατηρηθώσιν άθικτα και ποραδοθώσιν άσφαλώς μετά το πέρας της Έκθέσεως εις τους κατοχους.

Αί αίτήσεις δέον ν' απευθύνονται προς τον Πρόεδρον, παρακαλούνται δέ θερμώς οι βουλόμενοι να συντελέσωσιν εις την εύδωσιν της Έκθέσεως να επισπεύσωσι την άποστολήν των αντικειμένων, διότι βραχύς σχετικώς ύπολείπεται χρόνος.

Πεποίθαμεν, ότι το έργον αύλει τύχει γεικής επιδοκιμασίας και άποδογής. Έφού δύο γενεαι δέν κατώρθωσαν να έγείρωσι το όφειλόμενον εις τον ύπερ άνεξαρτησίας άγώνα μνημειον περι ό έδει κυρίως να πανηγυρίζεται ή έθνική έορτή, ως έληθ ήλιν ό γηραιός εκείνος άγών να διασκευάση έκ του προχείρου αυτός το έσαυτου μνημειον εις νοθήσιν κληρονόμων επιλαθόμενων του ιερωνάτου των καθήκόντων.

Έν Αθήναις τη 4 Φεβρουαρίου 1884

Ο Πρόεδρος Ο Γραμματεύς
Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Χ. ΑΝΝΙΝΟΣ
Η Έκτελεστική Έπιτροπή
Μ. ΜΕΛΑΣ, Α. ΘΕΟΦΙΛΑΣ, Ν. ΚΟΥΡΗΣ.

Έντυπώσεις Γαξειδιώτου.

Φίλε κύριε Συντάκτα.

Άναχωρήσας έκ Πατρών πρό πολλών μηνών και επισκεφθείς έσχάτως την πόλιν σας δύναμαι, νομίζω, να εκφέρω τάς περι αυτης έντυπώσεις μου θέματα τυγχάνον αυτης έν των πολλών, και έξω διατελών των προσωπικών ή πολιτικών συμπαιθειών. Είνε δέ και φυσικόν ότι, έν τοιαύταις περιπτώσεσι δύναται τις να κρίνη άσφαλέστερον, έπειδή αίφνης βλέπει τον τόπον, συμβαίνει δηλ. ότι και περι ανθρώπων' όταν ζώμεν μετά μικροτέρων άδελφών ή άνάπτυσίς των, βαθμηδόν γινόμενη, καθίσταται άνεπαίσθητος, όρατή δέ όταν βλέπωμεν αυτούς κατά χρονικά διαστήματα.

Άπεκόμισα έκ της πόλεως σας άπελθών έσχάτως εύαρέστους έν γένει έντυπώσεις' ή καθαριότης είνε προφανώς μειζων της πρό 7 ή 8 μηνών, ή δέ άσφάλεια έν τε τη πόλει και άνά τους άγρους περιποιεί τω έντιπυήν πόδε τους διέποντας τάς του Δήμου' είνε μόνον ταύτα μη ώσιν ως το καινούργες κόσκιον. Η ταυτόχροнос επισκευή των όδών δεικνύει άρ' έτέρου άπερισκεψίαν ου την τυχούσαν. πρώτον μεν διότι ή άνά την πόλιν δικην επιμήκους πέπλου στρώσις πετρών και έμπόδιον φέρει προς την κίνησιν ανθρώπων και ζώων και δυσκολίαν προς το ποθούμενον τέλος' τοσαύται χείρες ταυτόχροτως χρησιμοποιούμεναι έφ' εκάστης όδου και ταχύτερον και καλλίτερον ήθελον έκτελεί το έργον τούτ' αυτό ρητέον και περι της παραλίης όδου του 'Αγ. Άνδρέου, διότι και εκεί ή αύτή τηρεϊται μέθοδος της καθολικότητας, και φαίνεται ότι οι έργολάβοι άγνοούσιν ότι ταχύτερον έπομένως και έπωφελέστερον προς άπαντας έκτελούνται τά έργα μεριζόμενα άνά τεμάχια.

Εις τάς διασκευάσεις σας και πρό πασών εις τους χορούς σας δέν έπεμβαίνω, τούτο μεν διότι σήμερον ως προς ταύτα δύναμαι να θεωρηθώ μάλλον ως ξένος, τούτο δέ, όπερ και σπουδαιότερον, διότι έχω την άρχήν ότι ό οικογενειακός βίος τότε μόνον άποτελεί και πρέπει ν' άποτελή άντικείμενον δημοσίου συζητήσεως, όταν πρόκηται περι άρχόντων, τούτέστιν άνδρών διαχειριζόντων τά κοινά' ό καλώς τά ίδια διευθύνων καλός έσται και επί τά κοινά' ό δέ κακώς διοικών τον ίδιον οίκον και τά όλίγα, πώς θα δυνηθη να διοικήση καλώς τά πολλά και τά άλλότρια; Περί δέ ατόμων πρέπει ν' άποφεύγωμεν την δημοσίαν συζήτησιν, έπειδή είμεθα άναρμόδιοι, άντικείται δέ τούτο και εις την στοιχειωδεστέραν λογικήν.

Η άγορά ήμών άρκετην παρέστησι κίνησιν, μεθ' όλην την έκ των σταφίδων ζήλιαν, Ολιβρώς έσσεισα την καρχήν εισερχόμενος εις τον Λιμένα και αναλογιζόμενος ή, τι από ότι έφοδούμεθα δέν έλυτρώθημεν, και έννοώ τον έν μέσω του λιμένος βράχον άντι του μικρού προς βορράν βραχίονος, όν προσωρινώς όλίγοι εύ φρονούντες συνεβούλευον τότε! Παύ είναι τώρα οι δημαγωγοί και κραυγασί-δαι εκείνοι οι άνακικώνας τον άδολον λαόν προς επίτευξιν άτομικών συμφερόντων;

Άτυχώς ή πόλις ήμών εις τά σπουδαιότερα ζη-

τήματα δέν έπέδειξε την άπαιτουμένη κρίσιν και σύνεσιν, καιπερ έχουσα έν τοις κόλποις έμφρονος και πρακτικούς άνδρας' κακώς έγνωμάτευσεν εις πάντα άλληλοδιαδόχως τά ζητήματα, το διαμετακομιστικόν, το της φυγαδεύσεως των ξένων νομισμάτων, το λιμενικόν και τελευταϊον το νέον νομισματικόν' είνε τόσα του παρελθόντος παθήματα να συντίσωσιν ήμάς εις το μέλλον. Μετά μεγάλης προσοχής και διαφόρου παρακολουθώ και τάς συζητήσεις του Δημ. ήμών Συμβουλίου' και καθ' όλου μεν βλέπω πνεύμα φρονήσεως, φιλοπατρίας και προόδου ίδιον τά μέλη, πλην είσι και ουκ όλίγα, εις ά τραγελαφικώ τω τρόπω προσκρούει, έν μάλιστα περαίνων την παρούσαν ν' άποσιωπήσω δέν δύναμαι' ως κρίνη πās φιλόπατρις και καλής πίστειος Πατρεύς άν έπί του ζητήματος τούτου αί κρίσεις μου δέν θεμελιώνται επί των άκραδάντων της άληθείας βάσεων. Το Δημ. Συμβούλιον έν συνεδριάσει αυτου έψηφίσαστο όπως το εις τά έργασία χορηγούμενον ύδωρ φρολογηται περισσότερον. Αναλογιζόμενος τά πρόσωπα, άτινα συγκροτούσι το Συμβούλιον, ένόμισα το κατ' άρχάς ότι λάθος θα ήτο, διότι μάλλον έπερίμενον ν' άκούσω ότι απήλλαζε τά έργασία παντός οϊουδήποτε φόρου' άτυχώς ήπατώμην. Δέν εξετάζω ποσώς τί γίνεται εις άλλα πεφωτισμένα έθνη, όπου οι Δήμοι ως και οικόπεδα άκόμη παρέχουσι δωρεάν προς τους έργασιαάρχας, κατασκευάζουσι δέ χάριν αυτών και είδικούς δρόμους και καθ' εκάστην ψηφίζουσιν ευεργετικά ύπερ της Βιομηχανίας των ψηφίσματα' δέν αναφέρω τί ήσαν πολίχαι και τί εγένοντο σήμερον διά της Βιομηχανίας έντός όλίγιστων έτών, και έρχομαι εις τον Πειραιά, όστις ουτε τά εκατομύρια των Πατρών εισάγει έκ σταφίδων και' έτι ουτε τα λοιπα προϊόντα, ουδ' έχει την φύσιν άφρονος, όσον αι Πάτραι' έν τούτοις αυτός ούτος άφρονος και βλαβήρης Πειραιεύς, διά της ώθήσεως ήν έδωκαν προς ανάπτυξιν της Βιομηχανίας του οι εκάστοτε Δήμαρχοί του, κατέστη σήμερον πόλις μεγάλη και εύδαιμων πρό της όποιος άρχεται να ώχρηά ή άλλως ώραία και καλή ήμών πόλις' άφ' ου λοιπόν και μόνη ή Βιομηχανία έχει έν έαυτη τά άπαιτούμενα σπέρματα όπως καθιστά ένα λαόν εύδαιμονα και χάριν αυτης άπαντα τά πεπολιτισμένα και πεφωτισμένα Έθνη της γης άμιλλώνται ποιον να προαγάγη πλέον την βιομηχανίαν του, έξ ής εύρίνονται και προάγονται και οι λοιποι κλάδοι της Έθνικής οικονομίας, ή Ναυτιλία, λέγω, και το έμπορίον, ήμεις ου μόνον μέσα άφθονα δέν χορηγούμεν, αλλά και ως άστοργοι μητρηαι πολεμούμεν αυτην και δυσχεραίνουμεν από ήμέρας εις ήμέραν την θέσιν της.

Έν τούτοις και πόλιν αναλογιζόμενος τά πεφωτισμένα μέλη άτινα αυτην την φορά άποτελούσι το δημοτ. συμβούλιον άδιστακτως φρονώ ότι δέν θα όκνήσωσι να λάθωσι την συμφέρουσαν όδόν κατανοούντες το καλώς νοούμενον συμφέρον της πόλεως.

Έν Πειραιεί 17 Φεβρουαρίου 1884.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τό Στρατολογικόν Συμβούλιον του Νομού ήμών περατώσαν τάς εργασίας του έν τη έπαρχία Πατρών, έν σώματι άνεχώρησε κατά την μεσημβρίαν της παρελθούσης τρίτης εις Ηλείαν. Έκειθεν θέλει μεταβεί εις την έπορχίαν Αίγιαλείας και κατάπιν εις την των Καλαβρύτων. Το στρατολογικό-τούτο συμβούλιον συγκροτείται παρά του Νομάρχου κ. Ζορμπά, του προέδρου των Πρωτοδικών κ. Ναούμ, του ταγματάρχου κ. Όθ. Παπαδοπούλου, του στρατιωτικού ίατρού κ. Καμπούρογλου και του γραμματέως κ. Ανδ. Αμυπροπούλου.

Ο κ. Νομάρχης ένέκρινεν ήδη τον προϋπολογισμόν του Δήμου Πατρών και έπέστρεψεν έγκριμμένον προς την Δημοτικήν άρχήν. Διά της ά-

ποφάσεως του ό κ. Νομάρχης τὰ έξοδα τού Δημοτ. προϋπολογισμού περιώρισεν εκ δραχ. 1,801,549, ως είχαν ψηφισθεί υπό του δημοτ. συμβουλίου, εις δραχ. 1,279,949. Καί τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν έξόδων ἐστὶν ὑπέρογκον, ἀνώτερον δὲ τῶν τακτικῶν πόρων τοῦ δήμου· οὐχ' ἦττον ἡ Νομαρχία δὲν ἐδύνατο νὰ περιωρήσῃ αὐτὸ ἐπὶ πλέον, διότι ἐν τοῖς έξοδοῖς ἔπρεπε νὰ συμπεριληφθῶσιν, ὡς καὶ συμπεριελήφθησαν, δραχ. 255 χιλ. πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν κινήτων χρεῶν τοῦ δήμου, ἐνεκα τῶν ὁποίων ἐπιβάλλονται καθ' ἑκάστην κατασχέσεις ἐπὶ τῶν δημοτικῶν προσόδων, ἐξ ὧν παραλύεται ἡ δημοτικὴ ἐνέργεια καὶ ἕτερον ἀκόμη ποσὸν εκ δραχ. 290 χιλ. διὰ τινὰ δημοτικὰ ἔργα, ὧν ἡ ἀνάγκη ἐγένετο ἐπαισθητὴ τῷ τόπῳ, καὶ τὰ ὁποῖα εἰσὶ τὰ σφαγεῖα, οἱ ὄχλοί, ἡ ἐπισκευὴ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως καὶ τινῶν τῆς ἐξοχῆς, ἡ ἐπέκτασις τοῦ φωτισμοῦ τῆς πόλεως, ἡ διοχέτευσις ὕδατος ἐν τῷ νεκροταφείῳ κ.τ.λ. Κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ δημοτικαὶ δαπάναι περιεστράφησαν ἐν δικαίῳ μέτρῳ παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τῆς εἰς τὸν δημοτικὸν προϋπολογισμὸν περιλήψεως τῶν ἄνω διοσημαντικῶν ποσῶν συμποσομένων εἰς δραχ. 545 χιλ. ἀπέβαιναν ἀνέφικτον πλέον τὸ ἰσοζύγιον αὐτοῦ, προέκυψεν ἀναπόδραστος ἡ ἀνάγκη ἵνα ὁ κ. Νομάρχης ἐγκρίνῃ καὶ τὸ παρὰ τῆς δημοτ. ἀρχῆς αἰτηθὲν δάνειον· ἀλλὰ τοῦτο ἀντὶ ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου, ὡς ἐζητήθη, ἐνεκρίθη παρ' αὐτοῦ εκ 450 χιλ. μόνον δρ. ὡς γνωρίζομεν, μετὰ μακρὰν σκέψιν καὶ μακρὰν βίασιν τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τοῦ δήμου ἡμῶν, ὁ κ. Νομάρχης ἐνεκρίνε τὸ δημοτικὸν τοῦτο δάνειον, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι παρ' αὐτῷ ὑπερίσχυεν ἡ γνώμη ὅτι τοῦτο ἐστὶν ἀναπόφευκτον, διότι τὰ μὲν κινήτὰ τοῦ δήμου χρεῖα ἔπρεπον ὁπωσδήποτε νὰ ἐξοφληθῶσι, τινὰ δὲ τῶν παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς μελετωμένων ἔργων ἦσαν ἀναγκαῖατα. Ἡ ἐπὶ τοῦ δημοτικῶν προϋπολογισμοῦ ἐνέργεια τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς θὰ κριθῆ βεβαίως ὡς λελογισμένη, εὐσυνείδητος καὶ ἀποβλέπουσα εἰς τὸ σχετικῶς καλὸν, διότι καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ νομάρχης ἡμῶν κ. Ζορμπᾶς ἔλαθεν ὑπ' ὄψει τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ δήμου καὶ διερωθίμην αὐτὰ μετὰ τὴν χαρακτηρίζουσιν αὐτὸν περισκεψίν.

— Τὸ μελετώμενον μέγα δημοτικὸν δάνειον πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπάρχοντος τοιοῦτου πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν, ἐφ' ὅσον διαφωτίζεται πλείοτερον εἰς τὰς λεπτομερείας του, ἐπὶ τοσοῦτον ἀπόλλυσι τὴν πίστιν τοῦ κοινού, διότι καταδείκνυται μᾶλλον ὡς τραπεζικὸν πυροτέχνημα, ἢ πραγματικὸν δάνειον οἷον ὁ τόπος ἐννοεῖ νὰ λάβῃ. Τὰ τεχνάσματα τῆς κυβείας, ὑπ' οἷανδήποτε ὄψιν καὶ ἂν παρίστανται, τὰ λαχεῖα, αὐξομειώσεις τῶν μετοχῶν, οὐδέποτε θὰ εὕρωσιν παρ' ἡμῖν ἔδαφος πρόσφορον εἰς τὴν ἀνάπτυξίν των. Ἡ πόλις ἡμῶν εἶναι λίαν πρακτικὴ καὶ ἐκτιμᾷ ἕκαστον πρᾶγμα κατὰ τὴν οὐσίαν του, ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ ἡ οὐσία τοῦ προτεινομένου δημοτ. δανείου, δὲν ἀνταποκρίνεται ποσῶς εἰς τὰς ἰδέας τοῦ τόπου καὶ οὐδεμίαν ἐμπνέει αὐτῷ ἐμπιστοσύνην.

— Εἰς τὸν κ. Δήμαρχον ἡμῶν ὁ ἐν Σύμῃ διευθυντὴς τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς κ. Γεώργιος Πετρίδης ἀναγγέλλει ὅτι εὖσε προσφορώτατον τρόπον εἰς προφύλαξιν τοῦ ἐν τοῖς ἀλωνίοις ἐκτιθεμένου σταφιδοκαρποῦ εκ τῆς βροχῆς, καὶ ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἐφευρεσίν του εἰς ἐπιτροπείαν, ἀρκεῖ νὰ τῷ ἐξασφαλισθῶσι ὠφελήματα τινὰ ἅτινα ἐν τῇ πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον προτάσει του καθαρίζει. Ἴδου πῶς ὁ ἴδιος κ. Πετρίδης προσδιορίζει εὐρημά του. «Τοῦτο σκοπεῖ μάλιστα πρὸς τε ἀποξήρανσιν τῆς σταφίδος καὶ πρὸς ἄμεισον αὐτῆς προφύλαξιν ἀπο πάσης βλάβης ἐπαπειλουμένης ἐξ αἰφνιδίας ἀτμοσφαιρικῆς μεταβολῆς, ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθέτου δαπάνης, κατορθουμένου δι' ἐργασίας καὶ ἐνὸς μόνου ἀνθρώπου ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος ἐλάττους ἡμισείας ὥρας νὰ προφυλάττῃται ἀσφαλέστατα ἐπιφάνεια ἑκατὸν καὶ πλέον τετραγωνικῶν μέτρων, χωρὶς οὐδὲ μίαν σταγῶν βροχῆς νὰ ὑγράνῃ τὴν ἠπλωμένην σταφί-

δα. Ὅποταν δὲ πάλιν βουλευθῆ τις νὰ ἐκθέσῃ αὐτὴν εἰς τὰς ἡλιακὰς ἀκτίνας, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς ἀσφαλείας καὶ τοῦ ἀδαπάνου δύναται νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὰ. Ὁ κ. Πετρίδης ὀρίζει τὴν δαπάνην ὡς ἐξῆς: σδιὰ δαπάνης οὐχὶ μείζονος τῶν δύο εἰκοσάφραγκων δύναται τις νὰ ἔχῃ ἐπιφάνειαν τεσσάρων τετραγωνικῶν μέτρων, ἀναλόγως δὲ πρὸς τὴν δαπάνην δύναται νὰ ἐπαυξήσῃ καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ἐφ' ὅσον ἂν θέλῃ.»

— Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πεπεισμένου Μουσικοδιδασκάλου κ. Πέτρου Σκαρλάτου διευθύναντος πολλάκις ἐπιτυχῶς μουσικοὺς θιάσους πολιτικούς καὶ στρατιωτικούς, πολλοὶ τῶν ἐνταῦθα μουσικῶν ἐπήχθησαν εἰς μουσικὸν θιάσον καὶ ἐξαιτοῦνται τὴν προστασίαν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἥτις δέον νὰ τοῖς δοθῇ, διότι ἡ πόλις περὶ πολλοῦ αἰσθάνεται τὴν ἔλλειψιν μιᾶς ἐν τῷ τόπῳ μουσικῆς, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον ἵνα καὶ οἱ ἀποτελέσοντες τὸν θιάσον μουσικοὶ ἀποβάλλωσι παλαιὰς τινὰς κακὰς ἔξεις καὶ ὑποβληθῶσιν εἰς πειθαρχίαν τινὰ, ἥς ἄνευ τοιαῦτα σωματεῖα δὲν δύναται νὰ ὑπάρξωσιν ἐπὶ μακρόν.

— Ἀὔριον τὸ ἐσπέρας (Σάββατον) ἐν τῇ ἐνταῦθα Σχολῇ τοῦ λαοῦ ὁ καθηγητὴς κ. Δημ. Ζαλοῦχος θέλει ὀμιλήσει ὀλίγα, ἀπερὶ ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ ἐν τέλει θέλει ἀπαγγεῖλαι τὸ ποίημα τοῦ Βλαχωρίτου «Βλαχάδας.» Πολλοὶ βεβαίως θὰ προσέλθωσιν ν' ἀκούσωσι τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ εὐγλωττοῦ καὶ ἐνθουσιώδους καθηγητοῦ.

— Τὴν γενικὴν τοῦ τόπου ἐπιδοκιμασίαν θὰ ἐπισύρῃ βεβαίως ἡ νεαρὰ διάταξις τῆς ἡμετέρας ἀστυνομίας, δι' ἧς ἀπογορεύεται εἰς τοὺς μὴ ὠρίμου ἡλικίας νέους ἢ εἰς τὰ καφφενεῖα ἢ εἰς ἄλλα ὑποπτα μέρη φοίτησις ὡς καὶ τὸ χαρτοπαίζειν ἢ σφαιρίζειν, ἢ συναστρέφεσθαι μετ' ἀτόμων ὑποπτῶν καὶ δι' ἧς ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς διευθυντὰς καφφενεῶν, ἢ ἄλλων ἀνοικτῶν εἰς τὸ κοινὸν καταστημάτων, νὰ δέχωνται πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν νέους μὴ ὠρίμου ἡλικίας. Τὸ ἀστυνομικὸν τοῦτο μέτρον ἐγένετο διὰ τὸν τόπον τοῦτο ἀναπόφευκτον καὶ εκ τῆς φιλοτιμίας τῆς ἡμετέρας Ἀστυνομίας καὶ τῆς νεωστὶ ἰδρυθείσης παιδονομίας, ἀναμένομεν τὴν τήρησίν του, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς νεολαίας ἡμῶν καὶ τῶν ἡθῶν τοῦ τόπου.

— Ὁ ἡμέτερος ἱεροκέρυξ κ. Ἀνθιμος Ἀναγνωστόπουλος μεθαύριον Κυριακὴν θὰ ὀμιλήσῃ ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.

— Μετὰ μεσημβρίαν τῆς προχθῆς τετάρτης ἄμαξα εκ τῶν φορτηγῶν δραματικῶς εἰνούσας συνᾶτριψεν τὸν δάκτυλον τῆς χειρὸς μικροῦ τινὸς παιδίου κατὰ τὴν προκυμαίαν. Ὅσα γράφει ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ συνάδελφος «Ἐπὶ τὰ πρόσω» εἰσὶν λίαν ὀρθὰ καὶ δέον νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων.

— Ὁ Ταγματάρχης κ. Εὐκλείδης Χρύσης, ὡς ἐπιθεωρητὴς τοῦ ὕλικου, ἐπεράτωσε τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ τὴν παράδωσιν τοῦ ἐν τῷ φρουρίῳ Ρίφ ὑνυπάρχοντος ὕλικου πολέμου καὶ μεταβὰς εἰς Λευκάδα ἐνήργησε τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν πάντοτε δραστηριότητος καὶ νοσημοσύνης. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐφορείας λογιέται ὡς ἐν τῶν δυσχερεστάτων ἀντικειμένων τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ὁ δὲ ταγματάρχης κ. Χρύσης διενήργησεν αὐτὴν ἐν βραχεῖ χρονικῷ διαστήματι μετ' ἄκρας ἀκριβείας.

— Τὸ ἡμέτερον Δημοτικὸν Θέατρον ἐξεχωρήθη ὑπὸ τῆς δημοτ. ἀρχῆς, διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἀρτι ἀρξαμένης τεσσαρακοστῆς, εἰς τὴν κ. Ἐλένην Χέλμην ἥτις μετὰ τοῦ μετ' αὐτῆς ἑλληνικοῦ δραματικοῦ θιάσου, θέλει δώσει ἀπὸ τῆς σκηνῆς σεῖραν δραματικῶν παραστάσεων καὶ χαρισμάτων κωμωδιῶν. Ἡ κ. Ἐλ. Χέλμη εἶναι καλλιτέχνης παλλὰς ἔχουσα ἐνταῦθα συμπαθείας, δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι θέλει ἐργασθεῖ φιλοτίμως καὶ ὅτι προθύμως θὰ ὑποστηρίχῃ ὑπὸ τοῦ φιλομούσου κοινού. Δι' ἰδιαιτέρου προγράμματος θέλουσι κανονισθεῖ τὰ τῶν παραστάσεων.

— Καὶ ἡ χθεσινὴ τοῦ ἡμετέρου Δημοτικοῦ

Συμβουλίου συνεδρίασις ἀπεκάλυψεν ὅτι τὸ σῶμα τοῦτο λυμάνεται κακῇ νόσῳ. Ὁ τόπος δείκνυται ἀδιάφορος εἰς βαθὺν ἀπίστευτον ἀπέναντι τῶν τελομένων, καὶ θὰ πληρῶσῃ ἀκριβὰ τὴν ἀδιαφορίαν του. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι τοῦ κ. Νομάρχου ἡ χρησιμότης θὰ σώσῃ τὸν τόπον εκ τῶν ἀτασθαλιῶν τῆς πλειοψηφίας τοῦ δημοτ. συμβουλίου, καὶ ὅτι ὁ ἰδιότροπος Πρόεδρος αὐτοῦ θὰ ἀναλάβῃ τὸ εὐπαρησίαστον αὐτοῦ ἦρος, ὅπερ τὸν διέκρινε πάντοτε, ἐνώπιον τῶν συμπολιτῶν του.

— Ὁ ἐνταῦθα ναὸς τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τὴν προσεχῆ Κυριακὴν τελεῖ μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν εὐεργετῶν καὶ δωρητῶν του, παρακαλοῦνται δ' οἱ συμπολιταὶ ἡμῶν νὰ προσέλθωσιν ἐν αὐτῷ.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

× Φεβρουαρίου 19.— Οἱ Χρῆστος Α. Βλάχος, Γεώργιος Λαμπρόπουλος καὶ Χρῆστος Ι. Βλάχος, μεντημφιασμένοι ὄντες, ἔρριπτον ἐξ ὀμάξης ἐπὶ τῶν έξωστῶν ὡὰ πλήρη τέφρας καὶ ἀραβοσίτου, ὀδηγηθέντες δὲ εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα, ἐκατήχησαν περὶ τὰς δύο ὥρας.— Φεβρουαρίου 21.— Κάρρον ὀδηγούμενον ὑπὸ τῶν καρραγωγῶν Χαράλ. Γερμενῆ καὶ Νικολάου Ματαλιανοῦ ἀνέτριψαν τὸν ὀκατετῆ Ἀντώνιον Φαμιάννη υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ Φαμιάνη καὶ τὸν ἐτραυματίσεν εἰς τὴν χεῖρα.— Οἱ ἀνωτέρω καρραγωγῆς, τραπέντες εἰς φυγὴν, εἰσῆλθον εἰς τι πλοῖον ἐνθα συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων ἀμέσως.— Φεβρουαρίου 22.— Ὁ θυροδέψης Δημ. Παναγιωτόπουλος ἀνήγγελε τῇ ἀστυνομίᾳ ὅτι ἀνεκάλυψεν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ του κλοπὴν δερμάτων τινῶν κατεργασμένων, συλληφθῆς δὲ ὡς ὑποπτος ὁ Δημ. Κορδέλης ὁμολόγησεν ὅτι αὐτὸς εἶχε κλέψει τὰ δέρματα, ἅτινα ἐπώλησεν πρὸς τοὺς ὑποδηματοποιούς Ἀρτέμιον Σωτηρόπουλον καὶ Κωνσταντ. Ντισουρᾶν ἀντὶ εὐτελοῦς τιμῆματος. Κατὰ τε τοῦ αὐτοῦργου καὶ τῶν συνεργῶν ἐγένετο ἡ νόμιμος καταδίωξις.— Κατεσχέθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἐν δίφραγκῶν ἐν μονόφραγκον κ β δ η λ α, ἅτινα εἶχον δοθῆ παρ' ἀγνώστου πρὸς τοὺς ἐδωδιμοπώλας Ἀνδρέαν Γατόπουλον καὶ Ἰωάννην Παναγόπουλον, ὧν ὁ δεύτερος ἔδωκε τὸ μονόφραγκον ἀνθ' ὑπολοίπου πρὸς τὸν ὑπηρετὴν τοῦ κ. διευθυντοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς,

(εκ τοῦ γραφείου τῆς Ἀστυνομίας)

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς Limited δηλοποιεῖ ὅτι δέχεται ἐν τοῖς Καταστήμασι αὐτῆς ἐν Κερκύρα, Κεφαλληνία, Ζακύνθῳ, Πάτραις καὶ Ἀθήναις καταθέσεις ἐπὶ τόκῳ ἑτησίῳ :

4 0]0 ἀποδοτέας μετὰ παρέλευσιν ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰδοποιήσεως πρὸς ἀνάληψιν.

4 1]4 0]0 ἀποδοτέας μετὰ παρέλευσιν 2 ἔως 3 ἐτῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως.

4 1]2 0]0 ἀποδοτέας μετὰ παρέλευσιν 3 ἔως 5 ἐτῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως.

4 3]4 0]0 ἀποδοτέας μετὰ παρέλευσιν 5 ἔως 10 ἐτῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως.

5 0]0 ἀποδοτέας μετὰ παρέλευσιν 10 ἔως 15 ἐτῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως.

Ὁ δὲ τόκος πληρόνεται εἰς τὰς ἀρχὰς Ἰανουαρίου καὶ Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους πρὸς τοὺς δικαιούχους ἐπὶ προσαγωγῇ τοῦ τίτλου τῶν ὁμολογιῶν, ἐπαφίνοντας ἐπὶ τούτῳ ἀπόδειξιν εἰς τὸ κατάστημα, ἐνθα ἐγένετο ἡ κατάθεσις.

Ἀθήνησι τῇ 17 Φεβρουαρίου 1884.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Κ. Α. Β. ΜΕΡΑΙΝ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐν τῇ ἰδιοκτιῶ νήσῳ τοῦ κ. Δεκιγλάλα τῇ κειμένη θ' λεύγας νοτιοδυτικῶς τῆς Θύρας, τῇ καὶ καλουμένη Χριστιανὰ ἢ Ἀσκανία, εὐρέθῃ σχάτως πλουσιώτατον λατομεῖον λίθου παρεμφεροῦς μὲν τῇ τῶν Μελιταίων πλακῶν (pierre de taille) λίαν δὲ καλλιωτέρας ποιότητος ἐκείνου. Ἡ ἐξόρυξις αὐτοῦ ἀρξεται ὅσον τάχιον, ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἐκ Μελιτῆς προσκληθέντων ἐργατῶν, ἀναλώμασι τοῦ ἰδιοκτιῆτου, ἀν' δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τινος ἀγγλικῆς ἐταιρίας μεθ' ἧς εὐρίσκειται εἰς διαπραγματεύσεις.

Τὸ Αὐστρο-ουγγρικὸν Πρακτορεῖον τοῦ Λόυδ εἰδοποιεῖ τὸ σεβαστὸν κοινὸν ὅτι, συνεπεῖα ἀνωτέρων διαταγῶν ἄρτι κοινοποιηθεισῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὰ ἀμόπλοια εἰσοδος εἰμὴ εἰς ἐπιβάτας ἐφοδιασμένους διὰ τακτικῶν εἰσιτηρίων, Ὅσοι Κύριοι ἤθελον συνοδεύσει ἢ ἐπισκεφθῆ ἐπιβάτας Α'. καὶ Γ'. θέσεως, δέον νὰ ζητῶσι καὶ λαμβάνωσιν ἐκάστοτε ἔντυπον ἄδειαν.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Αὐστροουγγρικοῦ Λόυδ).

ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΑΠΒΕΛΛΗΣ»

Ἰπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον συνέστησα ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν «Ἁγίου Νικολάου» ἀνωθεν τῆς Πιστωτικῆς Τράπεζης χρωματοπωλεῖον πλήρες, ἐν ᾧ εὐρύνται παντὸς εἴδους χρώματα, λινέλαια τοιμέντο, βερνίκια, νεύτια καὶ λοιπὰ, ἐκ τῶν καλλωπικῶν ἐργαστασίων τῆς Βυρῶπις καὶ ἐκλεκτῆς ποιότητος, ἅτινα πωλοῦνται λιανικῶς καὶ χονδρικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας καὶ 25 0/0 ἐπιέλαττον τῶν εἰς τὰ ἄλλα χρωματοπωλεῖα ζητουμένων τιμῶν, διότι τὸ καταστήμα μου εἶναι ἀπὸ πηλαγμένον πολλῶν ἐξόδων. Ἀναδέχομαι καὶ ἀποστολὰς τῶν εἰδῶν τούτων εἰς τὰς ἐπαρχίας ἅτινα δύναμαι ν' ἀποπέλλω καὶ παρασκευασμένα πρὸς ἐργασίαν, κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν ἐκάστου παραγγελίας ἐπιθυμίαν.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ρ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ ἐν Πάτραις Κλάδος τῆς Ἴονικῆς Τραπέζης ἐκθέτει εἰς ἐκούσιον πλειστηριασμὸν τὰς κατὰ τὸ 13 τετραγώνων τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ἀνεξαρτησίας» δύο συνεχόμενας ἀποθήκας μετὰ τοῦ ἐκ πύξεων 605 περίπου οἰκοπέδου τῶν τῆς κυριότητος αὐτῆς (πρώην Γκατούρι) συναρουμενὰς ἀνατολικῶς μεκληρονόμους Θεοφιλοπούλου, δυτικῶς μὲ ἀδελφούς Σταυροπούλους, ἀρκτικῶς μὲ ὁδὸν Ἀνεξαρτησίας, καὶ μεσημβρινῶς μὲ οἰκόπεδον τῆς Ἴονικῆς Τραπέζης ὁ πλειστηριασμὸς γενήσεται ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Πατρῶν Κ. Χρηστοπούλου, καὶ ὑπόκειται εἰς τὴν ἄμεσον ἔγκοισιν τοῦ κ. Διευθυντοῦ.

Οἱ πλειοδότες θέλουν καταθέτει λόγῳ ἐγγυήσεως ποσόν τι παρὰ τῷ Συμβολαιογράφῳ κατὰ τὴν προσφορὰν τῶν, καὶ δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν τίτλων παρὰ τῇ Τραπέζῃ εὐρισκομένων, καθόσον αὕτη πωλεῖ ἄνευ εὐθύνης τῆς.

Ἐν Πάτραις τὴν 13 Φεβρουαρίου 1884

Ὁ Διευθητής
ΕΡΡΙΚΟΣ ΓΚΡΗΝ

Ὁ γνωστός τοῖς πᾶσι καταστάς διὰ τὴν φιλοκαλίαν, κομψότητα καὶ στερεότητα ὑποδηματοποιὸς ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, εἰδοποιεῖ τὸ τιμῆσαν αὐτὸν ἐνταῦθα καὶ ἀλλαχοῦ κοινόν, ὅτι κατασκευάζει ἔτοιμα καὶ εὐρίσκονται τοιαῦτα ὑποδήματα ἀνδρικὰ, γυναικεῖα καὶ παιδῶν παντὸς εἴδους καὶ μεγέθους, διακρινόμενα, ὡς καὶ πάντοτε ἐπὶ κομψότητι στερεότητι εὐθηνίᾳ ὁ ἔχων ἀνάγκην τοιούτων προσελθέτω ἐν τῷ κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἁγίου Νικολάου καὶ Φερραίου κειμένῳ καταστήματι τοῦ καὶ θέλει μένει κατὰ πολλὰ εὐχαριστημένος.

Διηκόφας τὴν λιανικὴν πώλησιν τῶν Οἴνων μου ἐπὶ τινα χρόνον, ἕνεκα τοῦ νέου Νόμου περὶ φορολ γίας αὐτῶν καθιστῶ γνωστὸν δὲ ἐπαναλαμβάνω αὐτὴν εἰς τὰς ἐπομένους τιμὰς.
Οἶνος Μέλας ἢ Λευκός, τριτῆς ἢ φιάλη λιπαρὰ Νέα 50 ἐπὶ ἐπιστροφῇ τῶν φιαλῶν.
Πρὸς τούτω καθ. τῶ γαστὸν ὅτι ἐν ταῖς ἀποθήκαις

μου πωλεῖται οἶνος παλᾶς 10άκη διὰ πάσχοντας, πρὸς δρα. δύο ἢ φιάλη, σὺν τῇ φιάλῃ.

Πάτραι τῇ 24 Ἰανουαρίου 1884.

Α. ΣΥΨΩΜΟΣ

ΑΙΤΗΣΙΣ

Τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ

α' Ὁ Ἅγιος Δημήτριος»

Ἐν Πάτραις τὴν 13 Φεβρουαρίου 1884.

Πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Πατρῶν

Κ. Δήμαρχε!

Ἰ υποβάλλομεν ὑμῖν καὶ δι' ὑμῶν πρὸς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ἔτους 1883 τοῦ ἱεροῦ ναοῦ «Ὁ Ἅγιος Δημήτριος» μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων καὶ ἀποδείξεων πληρωμῆς, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ ναοῦ ὑπὸ σελίδα 36—40, καὶ παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως ἐνεργήσητε τὰ δέοντα καὶ μᾶς γνωστοποιήσητε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν σας.

Εὐπειθέστατοι

Τὰ μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου

Π. ΒΕΡΩΝΗΣ Ἱερομνήμων

Θ. ΕΥΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ «Ἅγιος Δημήτριος» τοῦ ἔτους 1883.

Ε Σ Ο Δ Α.

Προϋπολογισθέντα.— Εἰσπραχθέντα.

	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.
Πρόσοδοι, Ἀμπέλων καὶ Σταφιδαμπέλων (ὑπὸ κανόνα)				
Θεμ. Γερούσης	312	57	312	88
Παναγ. Στασινόπουλος	42	43	42	85
Ἀναστ. Σπανόπουλος	35		35	23
» » τοῦ ἔτους 1882			35	25
Πρόσοδος Παρεκκλησιδίων				
Ἁγίας Αἰκατερίνης	200		294	20
» » τῶν ἐτῶν 1881 καὶ 82			571	84
Ἁγίου Γεωργίου	40		62	57
Ἀπὸ κηρῶν	2800		3309	25
Ἀπὸ Δίσκου	1200		1629	
Συνδρομαὶ καὶ Κληροδοτήματα	400		170	38
Καθυστερούμενα ἐξ Οἰκοπέδων, καὶ πωλήσεως πολυλοῦ ὄλικου	1200		145	50
Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον	4107		4999	84
τὸ ὅλον Δραχμαὶ	10337		11608	79
χρέος			703	33
τὸ ὅλον Δραχμαὶ			12312	12

Ε Ε Ο Δ Α.

Προϋπολογισθέντα.— Ἐξοδευθέντα.

	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.
Μισθοδοσίαι προσωπικοῦ				
Μουσικὸς Α'	480		534	
» Β'	300		405	
Ἱεροδιακόνου	300		318	
ὑπῆρέτου	240		216	
Ἀναγκαῖαι Δαπάναι				
Δι' ἔλαιον	240			
» Κηρῶν	900		613	23
» λίθων	24			
» Ἀνθρακας	24			
Κατασκευὴ καὶ ἐπιδιόρ. ἱερῶν σκευῶν καὶ ἀμφειῶν	200		188	
Πρὸς Καλλωπισμὸν τοῦ Ναοῦ. (Κατασκευὴ, παραθύρων κλιμακῶν)	4000		9817	34
Πανηγύρεις καὶ μνημόσυνον Συνδρομητῶν	240		137	55
Δικαστικὰ ἐξόδα	300			
Πρὸς περιθαλψιν πτωχῶν ἐνοριτῶν	150			
Ἀπρόσπτα ἐξόδα	300		83	
Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον	2639			
τὸ ὅλον Δραχμαὶ	10337		12312	12

Ἐν Πάτραις τὴν 13 Φεβρουαρίου 1884.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον
Π. ΒΕΡΩΝΗΣ (Ἱερομνήμων)
Θ. ΕΥΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ
Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ